

Ágh István

Siratódal

Aki tegnap úgy élt, mint én,
mára lélek, por és emlék,
mára lélek, por és emlék,
hihetetlen képtelenség,

talányos bűvészmutatvány
valami tévedés folytán,
valami tévedés folytán
urnát látok mint Nagy Andrást,

hát akkor a Farkasréten
kiért állok feketében?
kiért állok feketében
egészen a közelében,

közel, mégis olyan messze,
mint egy csillag süt szemembe,
mint egy csillag süt szemembe
a szívemre nehezede,

amit a föld alól hallok
valami ismerős hangon,
valami ismerős hangon
sírnak a családi hantok,

talán csak az Isten tudja,
mért nem én kerültem sorra,
mért nem én kerültem sorra,
mikor annak rendje volna,

kihalt előttem mindenki,
a baj hátam mögött kezdi,
a baj hátam mögött kezdi
rokonságom sorra venni,

ÁGH ISTVÁN (1938) író, költő, műfordító. A *Hitel* főmunkatársa. A Nemzet Művésze.

akkor sem előlről támad,
elbújik áldozatában,
elbújik áldozatában,
mintha az törne magára,

ahogy szíve szíve ellen,
vére vérétől rekedt el,
vére vérétől rekedt el,
álma álmatlanná lepte,

annak sincs már, aki látja,
három drága sír utána,
három drága sír utána,
se vigasz, sem apelláta,

hiába is lázadozna
annyi félbeszakadt munka,
annyi félbeszakadt munka
csapkod összegabalyodva,

ha a vonal megbicsaklott,
elejti a kéz a pontot,
elejti a kéz a pontot,
kezdődnek az örök dolgok.

